

DELK

Underveis

Åpne en dør
Ny historiebok
om Delk

Fordypning i
medvandring

Sommer!

Velkommen til

- SANKTHANSTEVNET
- BARNELEIR PÅ KNATTHOLMEN
- UNGDOMSLEIR PÅ KVITSUND

Beate F. Døvik

Synes det er
spennende å drive
kristen skole

Innhold

Ny historiebok

Sommerleir på Knattholmen

Portrett: Beate Døvik

Ungdom på disippeltrening

2 Ledere	10 Tilsynsmannens perspektiv	24 Skolesiden	33 Misjon: SENDT Konferansen og menighetsplanting
4 Redaksjonelt	12 Nytt fra menighetene	26 Barne- og familiesider	34 Slekters gang / Kort fra hovedstyret
5 Andakt	16 Fordypningssidene: Medvandring	28 Les for barna	35 Adresseliste
9 Min salme	18 Møte- og gudstjenestelisten	31 Diakonispalten	36 Program for årets Sankthansstevne

Forvaltning, bærekraft og miljø

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK

Det er sommer! Barn og unge ser frem til skoleferie. Voksne lengter til sine ferieuken. Vi ønsker oss late soldager, men også livgivende regn.

I ferietid kobler vi av, og vi samler ny energi. For mange av oss vil det siste skje gjennom Sankthansstevnet, ungdomsleir på Kvitsund eller barneleir på Knattholmen. Avkobling og påfyll er en god prioritering for å kunne forvalte kreftene riktig for hele året.

Forvaltning er et viktig ord. Den 25. mars var Samarbeidsrådet samlet til møte på Granly, med forvaltning, bærekraft og miljø som et av samtalepunktene. Der ble vi minnet om å lære – og lære andre opp til – å være glad i naturen, og å øke vår bevissthet rundt rettferdig fordeling i verden.

Fra skapelsen av er den enkelte av oss tenkt til å ta vare på og forvalte jorda og dens ressurser (1 Mos 2,11). I vår tid utfordres vi ikke bare av Skriftens ord, men også av den oppvoksende generasjon. Miljøbevisste ungdommer stiller spørsmålsteget ved foreldregenerasjonens forvaltning.

DELKs strategidokument oppmuntrer oss til god forvaltning av Guds skaperverk slik at natur og ressurser bevares. Slik kan vi forvalte de midler vi har fått til beste for Guds rike og våre medmennesker. Hovedstyret følger opp dette i sin handlingsplan og oppmuntrer til forkynnelse om og bibelsk veiledning av forvaltning. Et notat med praktiske råd for skole og menighet kan også bli aktuelt.

Men hva gjør jeg som privatperson? For min del må jeg

spørre meg selv om jeg har glemt min foreldregenerasjons ideal om nøysomhet. Deres ideal vokste fram av ordene i 1 Tim 6,6–8: «Ja, guds frykt med nøysomhet er en stor vinning. For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den. Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det.»

Gjennom sommeren vil jeg la disse ordene leve i min bevissthet og tenke på hva de betyr for meg og min familie.

Så skal vi slippe å drives av angst og frykt. Vi kan – også i denne saken – sette vårt håp til Herrens veiledning og råd.

Velsignet sommer!

Når tidene skifter

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

Tidene skifter med dager og netter. Soler og stjerner har oppmerket gang.

Underveis kommer ut fire ganger i året. En gang per årstid. Vi har passert pinse og vandrer inn i sommeren, men gleden over påsken henger igjen i kirken. Det skulle bare mangle! I dette nummeret dveler vi litt ved påsken. Da tre menigheter ble spurt om å skrive til menighetssidene, var det nettopp gleden ved påsken alle tre ville poengtere. Og med minnet av oppstandelsen bak oss, kan vi se håpefullt frem mot sommeren. Kristne ser fremover ved å se bakover. Mot den oppstandne Jesus Kristus.

Tidene skifter i menighetslivet, men også personlig for hver enkelt. Denne redaktøren har gått fra å være småbarnspappa med katt og kaniner (en ytterst kort periode), til travel tenåringspappa, og nå i det siste, en pappa som ser barna bli voksne, flytte ut, og et av dem gifter seg. Med bare en ungdom igjen i heimen var det bare en naturlig ting å gjøre. Det var å få seg hund.

Dette er ingen overraskelse for de som har gått foran. Og ikke noe de unge ikke har hørt før. Men det er både vemod og glede tilstede når livet forandres. Vemod er ikke tung sorg. For hvorfor skal man sørge over at gode ting har skjedd? Likevel gjør vi det på et vis. Vi sørger over at det gode som var før, ikke lenger er like ved. Samtidig gleder vi oss over det nye som kommer til.

Dessuten er det vanskelig å ikke glede seg når man kommer hjem til en hundevalp som fullstendig skamløs viser all sin begeistring og glede over å se deg igjen.

Tidene skifter. De gjør det. Og noen ganger blir noe verre enn det var. Men hver tid har sin grunn for sang. Nå er det sommertid. Ta til deg alt det gode den har å bringe. Det gir deg styrke for dagen og håp for i morgen. *Syng, all hans skapning, og pris ham som styrer. Lov den allmektige Herre med sang!*

REDAKSJONELT

Hvordan leser vi?

De eldste kjente formene for skriftspråk var hieroglyfer i oldtidens Egypt og kileskrift i Mesopotamia. Begge ble oppfunnet omkring 3000 år før Kristus. Senere har det utviklet seg flere ulike skriftspråk og systemer. Gresk, latin, kinesisk, hebraisk, bokmål og nynorsk og kanskje så mye som 7000 til.

Hvorfor leser vi?

Vi leser fordi vi har et iboende behov for informasjon. Noe er nysgjerrighet og underholdning, som biografier og romaner. Noe er praktisk, som å lese en oppskrift i en kokebok. Noe rører ved følelsene, som poesi og lyrikk. Noe er fordi vi må, som på skolen. Noe er for holde oss oppdatert og forstå verden bedre, som nyheter. Noe er religiøst, som Bibelen. Men veldig mye handler om at videreføring og historie er en helt sentral del av et velfungerende samfunn. Det er derfor vi skriver Underveis. Det er helt sentralt at vi i vårt kirkesamfunn får utvekslet informasjon og erfaringer med hverandre.

Hva leser vi?

Færre og færre leser bøker og aviser. Flere og flere leser korte tekstsnutter gjennom ulike digitale medier. For ikke lenge siden ble Underveis evaluert i samarbeidsrådet. Der var det en som sa at han var glad for Underveis. Det var det eneste papirmagasinet han leste, og derfor hadde det ekstra stor verdi. Kristen litteratur leses også. Ikke så mye som før, men kanskje trenden kan snus?

Ting å lese

Dette bladet bør selvsagt leses! Her skriver vi av og til bokomtaler om aktuelle bøker vi vil anbefale. Både smak og interesse er ulike. I denne omgang vil vi gjerne nevne noen bøker her som er verdt å legge merke til. Vår egen nye historiebok får en naturlig førsteplass. Hans Johan Sagrusten (tidligere DELK-prest) har skrevet flere interessante bøker det er verdt utforske. Jan Bygstad har nylig gitt ut boken *Orienteringspunkter i en forvirret tid*. Jens Bjørnsgård har skrevet om bønn for noen få år siden. Berit Sveen Horn, barne- og familieleder i Bjerkely, har skrevet barnebokserien *Even og den levende boka*. Heidi Halvorsen fra samme menighet har gitt ut diktboka *Utsikt*. Klassikerne fra Kari Vinje som blir nevnt i Portrettet, bør ikke glemmes. For spenningssøkende barn og ungdom anbefales *Vingefjærsagaen* av Andrew Peterson. Det finnes mye mer godt å lese. Husk å anbefale stoff for hverandre!

Oppfordringen fra redaksjonen er herved: Finn deg en bok eller tre i sommer å lese! Etter at du er ferdig med Underveis selvsagt. God sommer!

Stol på Herren av hele ditt hjerte

TEKST / BERIT SVEEN HORN

Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din egen forstand!

Ordspr 3,5 (Bibelforlaget)

Hva er det første spørsmålet du stiller når du skal ta et valg om å gå? I vår trygghets-søkende kultur vil jeg gjette på at det muligens befinner seg blant disse: Er det fornuftig? Er det trygt? Er det realistisk? Kan jeg klare det? Har jeg ressursene? Vet jeg nok?

Ikke dumme spørsmål, kanskje. Vi skal da ikke miste hodet, selv om vi er kristne. Gud har gitt oss hjernen for å bruke den, og vi må ta konsekvensene av våre valg. Men er det vår forstand og egen innsikt vi skal sette vår lit til? Hvor går egentlig grensen mellom tillit og galskap?

Det rister litt i flyet mens jeg skriver, og jeg stiller meg spørsmålet: Var dette så lurt? Sette igjen min vandrende gps (les: mannen) hjemme, og reise to uker til Filippinene med min atten år gamle datter? Så sitter jeg her et sted svevende over planeten;

Stol på Herren av hele ditt hjerte, støtt deg ikke til din egen innsikt!

Ordspr 3,5 (Bibelselskapet 2011)

lite reisevant, uten retningssans, med et hode som seiler av gårde og fanger opp tilfeldige detaljer og en kropp som blir fortere sliten enn ønskelig.

Har vi så lov til å stole på Gud uten å ha tatt fornuftige valg i alle ledd? Det håper jeg inderlig. Men spørsmålet blir feil. Gud ber oss ikke om å stole på Ham med all vår fornuft, men av hele vårt hjerte. Vi må flytte blikket fra egne muligheter og begrensninger, mot Ham som har total oversikt og alle ressurser tilgjengelig.

Jeg minner meg selv på at jeg går hvert eneste steg med Jesus boende i meg. Han er allerede tilstede dit jeg er på vei. Han ser og vet alt, og Han kan veien. Et stort steg for meg, men et lite steg for Gud.

Kanskje vi skal tåle litt mer galskap hos oss selv (og andre)? Er det ikke en større galskap å stole mer på oss selv enn på universets Skaper og Herre?

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Åpne en dør.

Ny historiebok om DELK

Jostein Bendiksen er forfatteren til DELKs nye historiebok.

DELKs nye historiebok blir nå lansert. I denne reportasjen får du lese litt om hvorfor og hvordan boken *Åpne en dør* er blitt til.

TEKST / ERLING RANTRUD

Historieboken skulle egentlig være ferdig til 150-årsjubileet i 2022. Men slik er det med historie. Det tar tid. Men nå er den klar! Mange mennesker har vært involvert i prosjektet. Her får vi bare plass til å høre fra noen få av dem. Forfatteren selv, Jostein Bendiksen, får naturligvis litt ekstra god plass.

Hva er det med mennesker og historie, og hvorfor er det så viktig å skrive det ned? Jostein har noen tanker om dette.

– Jeg tror man må vite om sin fortid og lære om den for å skape en god framtid. Slik er det med alt, tenker jeg. For alle kirkesamfunn er det opprinnelsen og historien som har skapt situasjonen i dag. Før man fortsetter videre, er det viktig å vite hvorfor ting er som de er.

– *Hva var det som gjorde at du fikk lyst til å skrive denne boken?*

– Jeg har alltid likt å skrive. Siden ungdomsårene har jeg drømt om å gi ut litteratur. Etter lærerutdanningen gjennomførte jeg en mastergrad om nordisk språk, litteratur og litteraturformidling. Det gjorde meg mer motivert og sikker på at jeg ville forsøke å skape egne tekster en gang. Da jeg forstod at DELK hadde tanker om å få skrevet en historiebok, meldte jeg mitt kandidatur. Jeg hadde nok ikke trodd at jeg skulle bli forfatteren, men slik ble det.

Jostein er opprinnelig pinsevenn, men er gift med en DELKer. Han har to jenter som går på Skauen skole. Dette gir ham en balanse av nærhet og avstand til kirkesamfunnet han har skrevet om. Han har en god

penn, men han er også grundig, reflektert, og engasjert.

Det har blitt gjennomført en rekke intervjuer og samtaler med medlemmer og ledere i kirkesamfunnet. Mange har også delt notater, memoarer og skriftlige refleksjoner. Jostein forteller at det ikke bare har vært en enkel prosess, men han har hatt stor glede av å reise rundt i menighetene for å presentere skrivearbeidet, men ikke minst for å lytte til historier, minner og erfaringer.

– Spent på å lese boken

En av de som har forventninger til å lese boken, er Astrid Krokeborg. Hun er pensjonert lærer fra Moe skole og har både vært en del av og fulgt DELKs historie med interesse. Hun forteller:

– Jeg er veldig spent og gleder meg veldig. Det meste av det boken omhandler, har jo skjedd i min tid. Så det blir spennende å få et helhetsperspektiv på det man har vært med

på. Det har vært en rivende utvikling i de årene jeg har fulgt med.

Jostein skriver i bokens forord: «Boken et bestillingsverk, men likevel har jeg respekt for den friheten og rausheten medlemmene har vist meg. De har tålt at jeg har hatt meninger, tanker og refleksjoner. Og de har tålt at alt som har blitt med i boken ikke har glasert deres historie med forskjønnende perspektiver. For livet er mer et fotografi med ulike farger, nyanser og gråtoner enn det er et glansbilde.»

Arvid Ludvigsen, Øyvind Venheim, Rolf Ekenes og Alf Henrik Engen har alle sittet i historiebokkomiteen. Det hadde ikke blitt noen bok uten dem. Tilsynsman Bertil Andersson har naturlig nok også vært tett på i prosessen. Bertil skriver i sitt forord til boken:

«Forfatter Jostein Bendiksen knytter på mesterlig vis trådene mellom tidligere tiders historie og våre dagers DELK. Du kan

” **Det meste av det boken omhandler, har jo skjedd i min tid.**

Astrid Krokeborg

Sankthansstevne i Døvik på 1960-tallet.

Boken *Åpne en dør* kan du bestille på delkforlaget.no fra og med 19. juni.

ÅPNE EN DØR

glede deg til en spennende leseopplevelse!

På vegne av DELKs hovedstyre (oppdragsgiver for boken) ønsker jeg å uttrykke en hjertelig takk til Jostein Bendiksen for dette solide verket.»

Det er på sin plass å bruke noen ord til å takke nå som arbeidet er i mål. Og på det snart forestående Sankthansstevnet vil lanseringen bli markert på skikkelig vis. Arbeidet med boken har tross alt tatt nærmere ti år. Prosessen har nærmest blitt en historie i seg selv. Men om DELKs historie skriver Jostein i sitt forord:

«Det jeg mener er spesielt interessant med DELKs historie, er åpenheten som har økt gradvis gjennom de siste tiårene. Fram til 1970- og 80-tallet var altså kirkesamfunnet så lukket at få mennesker på utsiden egentlig visste om hva som foregikk på innsiden. Det var vel ikke så mye å skjule, men heller ingen interesse i kirkesamfunnet for å befatte seg med verden utenfor. Av mange ulike årsaker er kirkesamfunnet i dag åpnet. (...) Hvordan ble det slik? Akkurat det spørsmålet forsøker jeg å svare på i denne boken. Og det er derfor boken har fått tittelen *Åpne en dør*. Det er tre ting som skjer dersom du skal åpne en dør. Du må først ha lyst til å åpne den, så

» Som oppvokst på et bedehus i Vestfold kom jeg iblant tett på DELK. Men det jeg bare ante – at et temmelig lukket kirkesamfunn var i ferd med å åpne seg – blir skildret på en interessant, grundig og lesverdig måte i boken. I tillegg praktiseres en forbilledlig åpenhet om fortidige idealer som iblant trengte å bli justert.

Espen Ottosen
informasjonsleder i Norsk Luthersk Misjonssamband

Fellesskap ute er en viktig del av sankthansstevnene. Fra Gjennestad vgs. 2017. Foto: Tormod Fredriksen.

Bildevedlegg i boken

må den åpnes og til slutt må man tåle det som kommer inn og ut. Etter min oppfatning skjedde disse tre tingene med DELK i hver sin periode gjennom de siste åtti årene. Mellom 1940 og fram til slutten av 1960-tallet, altså i etterkrigstiden, gikk kirkesamfunnet mot en villet dørråpning. Mellom 1970 og fram til slutten av 1990-tallet åpnet de døren. På 2000-tallet har DELK vitalisert seg og forsøkt å håndtere åpningen.»

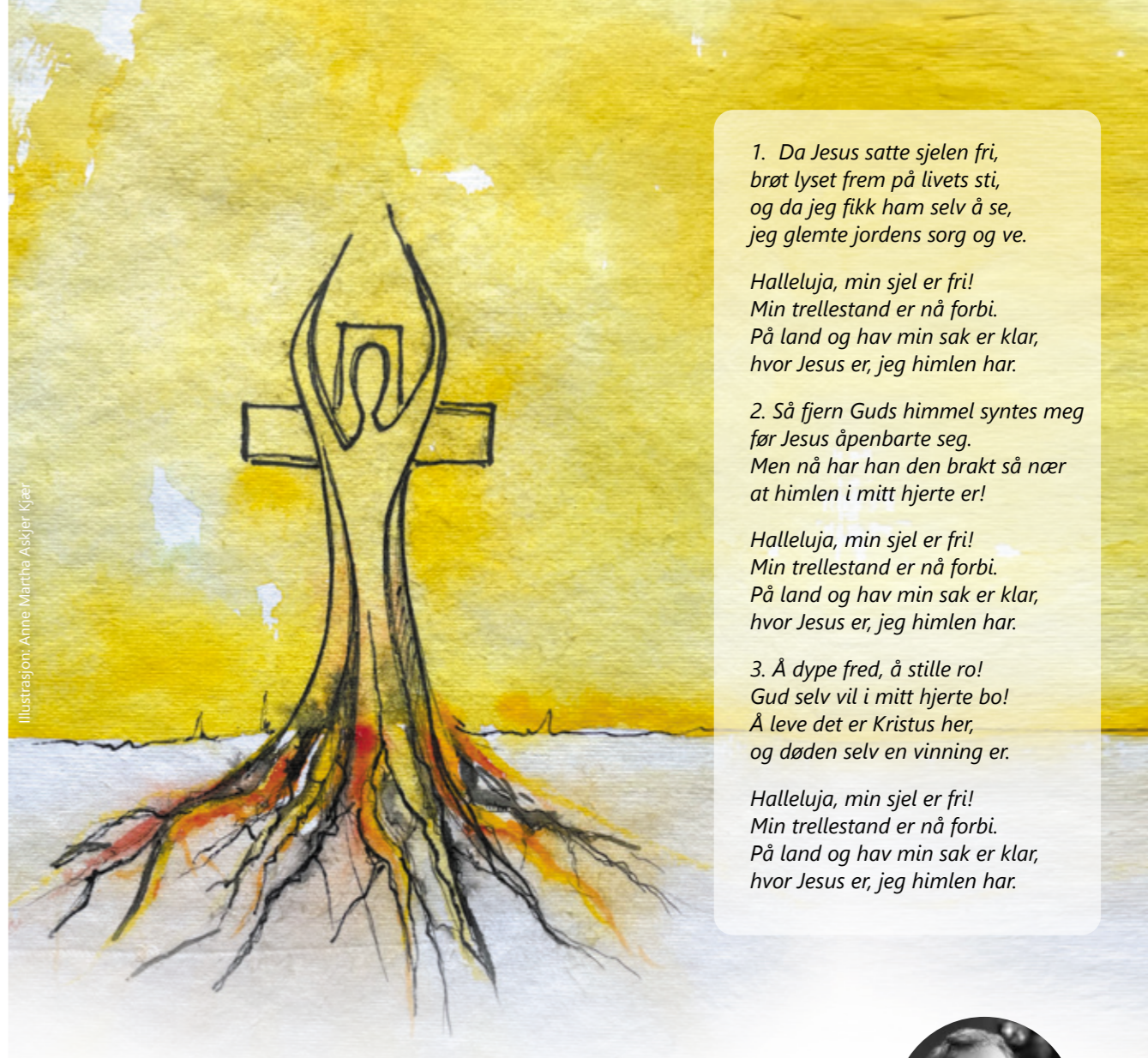
Alle som er kjent med DELK, og ganske mange andre, vet nå at DELK har hatt en stor endring og bevegelse de siste tiårene. Derfor treffer boktittelen så godt. Endringer og dører som lukkes og åpnes skjer aldri uten en viss grad av spenning. Noen vil mene at endringene har vært for store, andre for små, andre igjen ville hatt endringer i helt andre retninger. Men i det store og det hele oppleves det som om den jevne DELK-er er ganske fornøyd med endringene som har ledet frem til i dag. I boken får vi lese om både musikktradisjoner, misjonshistorien vår, diakoni, skolene, organisering og samarbeid med andre organisasjoner.

– Dette er en bok mange har en del forventninger til, forteller Jostein. Det er utfordrende å favne alle perspektiver og møte alle forventningene. Seks år med skriving er i seg selv en anstrengelse. Det skal bli fint å holde boken i hånda om kort tid. Det gleder jeg meg til.

– *Nå er du i mål med et stort prosjekt. Bærer du på noen andre bokprosjekter, eller er bokskriving nå historie for din del?*

– Jeg sitter med en del ideer, men jeg har ikke dårlig tid. For meg blir familie og rektorjobb viktig i tiden framover. Om jeg får realisert flere bokprosjekter, blir det nok i litt andre sjangre og fasonger. Det blir uansett fint å få fordøyd denne seksårsperioden skikkelig før jeg setter meg til tastaturet igjen.

Dører åpner og lukker seg med tiden. Akkurat nå er det dagens landskap vi har rundt oss. De fleste av oss får ikke oppleve hvordan en eventuell ny bok ser ut om 70 år. Men en ting er helt sikkert. Landskapet vil endre seg. Nye dører vil åpnes og lukkes. Men Den Store Byggmesteren, Kirkens Herre, vil forbli den samme.

Illustrasjon: Anne Martha Askjer Kjær

1. Da Jesus satte sjelen fri,
brøt lyset frem på livets sti,
og da jeg fikk ham selv å se,
jeg glemte jordens sorg og ve.

Halleluja, min sjel er fri!
Min trellestand er nå forbi.
På land og hav min sak er klar,
hvor Jesus er, jeg himlen har.

2. Så fjern Guds himmel syntes meg
før Jesus åpenbarte seg.
Men nå har han den brakt så nær
at himlen i mitt hjerte er!

Halleluja, min sjel er fri!
Min trellestand er nå forbi.
På land og hav min sak er klar,
hvor Jesus er, jeg himlen har.

3. Å dype fred, å stille ro!
Gud selv vil i mitt hjerte bo!
Å leve det er Kristus her,
og døden selv en vinning er.

Halleluja, min sjel er fri!
Min trellestand er nå forbi.
På land og hav min sak er klar,
hvor Jesus er, jeg himlen har.

Min salme / SYNØVE NESS I SAMTALE MED ANNE MARTHA ASKJER KJÆR

Da Jesus satte sjelen fri

«*Så fjern Guds himmel syntes meg, før Jesus åpenbarte seg. Men nå har han den brakt så nær at himlen i mitt hjerte er.*»

Så fint kan det oppsummeres slik Synøve har opplevd troen, og det er nok en av grunnene til at hun liker denne salmen ekstra godt.

For det var tro og Gudsforhold hos Synøve, men hun følte at hun ikke forstod. Det med Gud var både litt fjernt og litt vanskelig.

Vendepunktet kom da hun kjøpte seg en studiebibel. Det var en ny vei inn i Bibelen. Bibelen hun hadde hatt til da, var en eldre bibel med gammelmodig språk. Det gav en åpenbaring, forståelse og en ny giv til å lese, og det var forklaringer underveis i studiebibelen.

Hun hadde trodd at det var komplisert å tro. Hun leste og leste og skjønte mer og mer at det er enkelt.

– Salmen «Da Jesus satte sjelen fri» beskriver mye av det jeg opplevde i det nye møtet med Bibelen. Å bli satt fri er det at en etterhvert forstår at Jesus har satt oss i frihet, forteller hun.

«Da Jesus satte sjelen fri, brøt lyset frem på livets sti, og da jeg fikk ham selv å se, jeg glemte jordens sorg og ve. Halleluja min sjel er fri, min trellestand er nå forbi»

– Trellestand er byrder, det. Jeg fikk se at det en sliter med, blir en satt fri fra i Jesu navn. Alle har vi vel noe vi sliter med.

Men vi er satt fri. Min trellestand er forbi. Både på dager jeg skjønner det og på dager jeg ikke skjønner det, avslutter hun.

Familiegudstjeneste i Granly kirke, Tønsberg, 2019. Prest er Peter Johansen. Foto: Tormod Fredriksen.

Bildevedlegg i boken

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

Migranter som en gave til oss

Kan vi se mer himmel på jord når vi møtes til gudstjeneste som en kropp av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål?

Nylig ble jeg møtt av tanker som utfordret meg. Jeg måtte reflektere over egne personlige holdninger til både meg selv og andre mennesker. Dette skjedde på en samling i regi av NORME, som Lausanne i Norge er en del av.

Lausanne-bevegelsen er en stor internasjonal evangelisk, økumenisk misjonsbevegelse som ble startet i 1974. Tre store internasjonale kongresser har blitt arrangert så langt i Lausannes historie. Den fjerde kongressen skal avholdes i Seoul 22.–28. september 2024. Målet er å nå ut til alle mennesker, sørge for stedegne kirker med ledere som vil ligne Kristus, og la Guds rike få innflytelse i hele samfunnet.

Migranter – hvem er de?

Slik er vi vant til å tenke: Misjon er å sende noen ut, så nye kan høre og bli frelst. Ofte har misjon gått hånd i hånd med diakoni og nødhjelpsarbeid. Ved å avhjelpe kroppslig og åndelig nød kan det komme mennesker fra alle land og folk, *fra øst og vest og sitte til bords med Abraham, Isak og Jakob i himlenes rike* (Matt 8, 11).

Etter hvert har vi kanskje også begynt å tenke at misjonsmarken har kommet til oss. På vår dørterskel finnes det mange som ikke kjenner Jesus. Dette er rett og riktig. Vi har en stor oppgave i å dele evangeliet med våre nye landsmenn. Denne gleden ble vi også minnet om i forrige nummer av Underveis, i portrettet fra Bergen menighet.

Noe vi ikke er like vant til å ta innover oss, er at prosentandelen kristne blant våre nye landsmenn er høyere enn hva den er blant de som bor i Norge fra før. Det er altså ikke bare mennesker som trenger evangeliet som kommer, men mennesker som ønsker å dele evangeliet med oss – og andre. Det er utallige misjonærer blant våre nye landsmenn!

Nettopp dette ble drøftet i vår samling i april, der en rekke migrantledere var sammen med oss. De hadde dagen før hatt et historisk møte der de delte sine erfaringer knyttet til det å være i en norsk menighet, uten å bli tatt på alvor som misjonærer. «Det er som en opptaksprøve man aldri kan bestå», uttrykker Gabriel Stephen (Dagen, 21.april).

Himmel på jord

Bibelen gir oss et talende bilde av hvordan den himmelske gudstjenesten skal bli: «Deretter så jeg en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, folk og tungemål. De sto foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper, med palmegreiner i hendene» (Åp 7,9).

Ønsker jeg at dette himmelske fellesskapet skal

komme til syne også her på jord? Kan vi stå sammen fra alle nasjoner – skulder ved skulder – også her i Norge?

Inkluderende menigheter

I så fall er vi forpliktet til å involvere migranter i våre fellesskap på en god og inkluderende måte, enten de kommer til Norge som kristne, eller tar imot evangeliet her. Migrantene kommer til våre menigheter med sine natur- og nådegaver. Og mange av disse kommer også med en større frimodighet og en sterkere vitnetrang enn hva vi har selv. Hvordan forvalter vi en slik rikdom? Hvordan tar vi imot denne gaven til oss?

Noen av våre menigheter har allerede migranter i aktiv tjeneste. For eksempel har Bergen menighet migranter i sitt diakoniutvalg og i andre tjenester. Slik

skulle vi i alle menigheter lete etter flere muligheter til å ta imot det som migrantene kan bidra med inn i våre fellesskap. For de ønsker å bli sett på som likeverdige, og ikke hjelpetrengende. De vil ikke være passive mottakere, men aktive medsøskene i et kristent fellesskap.

Spennende samarbeid

Det finnes også andre måter å inkludere migranter på. Immanuelskirken i Gøteborg har nylig innlemmet en kinesisk menighet i sin egen menighet. På tross av språkforskjeller vil de med jevne mellomrom arrangere felles gudstjenester for de som har mandarin som morsmål og den svensk-talende delen av forsamlingen. Pastor Haoyin, en høyt utdannet akademiker fra Shanghai,

er tatt opp i menighetens pastorsråd. Immanuelskirken erkjenner at det finnes utfordringer langs veien, men med gjensidig respekt for hverandre ønsker kinesiske og svenske kristne å bygge en felles menighet.

Åpne hjerter – åpne hjem

Kulturutfordringer vil også vi møte på. Det kan være krevende når saker blir gjort på en annen måte enn vi er vant til. Da utfordres vi til å gå i oss selv. Vi må arbeide med våre egne holdninger, og invitere til tette fellesskap i tro og tjeneste. I våre hjem – rundt en kopp te – eller kaffe – kan hjertene åpnes til å ta imot hverandre og lære av hverandre. Da vil vi også få en forsmak av himmel på jord.

” **Det er utallige misjonærer blant våre nye landsmenn!**

Foto: iStock

Kirkepåske på Skauen

TEKST / FRED ARVE FAHRE

Vi hører mye om «hyttepåske», «fjellpåske», «bypåske» og litt av hvert. Men min trygge påstand er at ingenting kan stå seg mot «kirkepåske»! I Skauen kirke fikk vi rikelig anledning til å være med på å markere vår viktigste høytid. Hver dag har sitt særpreg, og ingen dager kan lett gås glipp av. Skjærtorsdagens alvor – og invitasjon. Knel ned! Gjør dette til minne om meg! Ta imot Jesu kropp og blod! Det Jesus gjorde i påsken for snart 2000 år siden, gjelder meg personlig! Jeg var til stede der på korset. Mine synder var på Jesus skuldre. Så feirer vi dette, samtidig som vi går ut av kirken med delte følelser. Alteret dekkes av, og den sorte duken kommer på. Det beredes til langfredag.

Dagen etter møtes vi i stillhet, kun avbrutt av velkomne barnelyder. Det er den lange, men gode, fredagen. Vi leser Jesu lidelseshistorie og synger de gamle, kjente, mollstemte salmene. Naglet til et kors på jorden. Ja, slik var det. For meg.

Også var det ikke slutt for Jesus. Døden kunne ikke holde på ham! Påskemorgen samles barna utenfor kirkesalen, vi tar med oss lys, Bibelen, kors og blomster, og vi dekker alteret på ny! Jesus har stått opp! Denne dagen forteller presten at vi er de heldigste av alle mennesker. Vi er på lag med ham som har vunnet over døden! Seieren er vår! Hvem andre kan skryte av det? Alle påskesangene forkynner det samme budskapet, og vi tar med så mange sanger vi bare kan klare. Han er oppstanden. Deg være ære. Livet vant, dets navn er Jesus! Selv den vakkert utsmykkede kirkekaffen vitner denne dagen; den vitner om gaver som brukes til den oppstandnes ære.

Foto: Fred Arve Fahre

Foto: Ann Karli Nilgard

Foto: Kristin Tangset

Og påsken er ikke over. Andre påskedag møtes vi igjen, til barnekor og påskevandring for barna. En stappfull kirke og gledesstrålende barn. Solid forkynnelse for oss voksne. Vi får malt ut hvordan Jesus går side ved side med de forvirrede og undrende Emmausvandrerne, og forklarer hvem han er ut fra Skriften. Det gjør han også i dag, vår frelser. Takk Gud!

PÅSKENATT PÅ GRANLY

TEKST OG FOTO / PETER JOHANSEN

For andre år på rad har Granly feiret en gudstjeneste som er ny i våre sammenhenger: påskennatt. Det er en gudstjeneste med røtter helt tilbake til oldkirken. Faktisk var dette en gang i tiden kirkens store dåpsgudstjeneste. Katekumenene, altså de som skulle døpes, gikk gjennom opplæring i fastetiden – og så ble de døpt i denne gudstjenesten.

Det var ikke dåp hos oss denne gangen, men kl. 23 var alt gjort i stand, et uhorrt tidspunkt for mange kirkegjengere. Men det er noe spesielt med å samles på denne tiden, påskennatten da lyset er i ferd med å overta for mørket. Kirkerommet er bare svakt opplyst, så bæres Kristuslyset inn, med ordene «Kristus, verdens lys». Lesningene står sentralt i denne gudstjenesten – og de trekker trådene fra skapelse og forløsning sammen. Sentralt står Israelfolkets vandring gjennom havet, som leder oss videre til Romerbrevets ord om dåpen, som knytter vannet sammen med Jesu død og oppstandelse.

I løpet av gudstjenesten tennes lysene i kirkerommet, for å minne oss om at natten snart blir til dag – og vi på nytt skal få bryte ut i lovsang: «Kristus er oppstanden!» I gudstjenesten var det også med en dåpspåminnelse, hvor hver enkelt kunne komme frem til døpefonten og få tegnet et kors i pannen, og bli minnet om de ordene fra vår egen dåp: «Gud bevare din utgang og din inngang, fra nå og til evig tid.»

Da gudstjenesten nærmet seg slutten, var klokken allerede bikket midnatt, og påskedagen så vidt begynt. Etter noen timers søvn var det mulig å få med seg høytidsgudstjeneste på formiddagen; når det først er påske, kan den gjerne feires behørig!

Musikalsk vandring på Moe

TEKST / TERJE SIMONSEN

Foto: Erling Rantrud

Flere sanser ble aktivert under markeringen av de ulike påskedagene i Moe kirke i år. Skjærtorsdag hadde Eling prest tatt med matza som nattverdsbrød. Det er det usyrede brødet som brukes under det jødiske påskemåltidet, og som Jesus brøt da han innstiftet nattverden. Tankene gikk tilbake til fjorårets påske da vi feiret påskemåltid slik Jesus og disiplene gjorde denne første skjærtorsdagen. Fra galleriet understreket toner fra orgel, fløyte, fiolin, saksofon og sang de mange begivenhetene i skjærtorsdagstekstene.

Steiner på alterbordet

På det alteret vi fikk motta fra på Skjærtorsdag, kunne vi på Langfredag legge fra oss noe. Alle ble invitert til å plukke opp en stein, ta den med innenfor alterringen og plassere den under korset. Slik ble det enda tydeligere at Jesus døde for dine og mine synder. Nydelige og malende toner fra cello, horn og piano markerte de ulike delene av lidelseshistorien, som vi fikk lytte til og være med inn i. Flotte kunstbilder fra ulike tidsepoker visualiserte tekstene for oss.

Hans hjerte slår

Påskedag ble vi møtt av et hav av påskeliljer. Noen av dem ble båret inn under preludiet. Et stort og flott orkester av ni musikere og sangere, de fleste mellom 13 og 21 år, løftet menigheten gjennom kjente og kjære påskesanger. De kom på rekke og rad: Han er oppstanden, Å salige stund uten like, Se Krist som lå i dødens bånd, Graven er tom, Livet vant dets navn er Jesus, Jesus lever graven brast og selvsagt Deg være ære. Likevel var det postludiet, «His Heart Beats» av Andrew Peterson, som satte et særlig preg på oppstandelsesfeiringen. Sangen skildrer det første øyeblikket da Jesu hjerte begynte å slå, da han igjen trakk sitt første pust, og at han aldri skal dø igjen.

Sommerleir på Knattholmen

Etter mange år med Bondal som kirkesamfunnets leirsted har vi i år sommerleir et annet sted enn fjellstuen som mange av oss har så gode følelser knyttet til.

TEKST / ØYVIND DØVIK

Mange har gode minner fra vi selv var barn og deltok på leir, padla kano på Heddevann, gikk fjellturer og kjøpte godteri i kiosken. Det sitter fortsatt godt merket i hukommelsen min – med positivt fortegn – da jeg etter endt 4.–5. klasseleir tilbake i 2001 mottok et diplom hvor en av lederne hadde

skrevet hedersbetegnelsen «Nattevaktens drøm» på med tusj. Da ble jeg oppriktig stolt.

Riktignok har lokalmenigheter hatt leir andre steder også, men Bondal har vært til rik velsignelse for oss! Årets sommerleir for 4.–7. klasse blir imidlertid på Knattholmen leirsted i Sandefjord. Leirstedet befinner seg i vakre omgivelser og kan

etter all sannsynlighet lokke med hakket varmere badetemperaturer enn Heddevann ved Bondal. Vi gleder oss også stort over at det i skrivende stund allerede er 65 påmeldte kun snaue to uker etter påmeldingen åpnet!

Leir kan gi store ringvirkninger

Målet med leiren er at barna skal bli bedre kjent med både hverandre og Jesus. Leirstedet er godt tilrettelagt for ulike aktiviteter som bading, kanopadling, roing, fotball, volleyball, basket, kjempehuske, skating m.m. Litt avhengig av om det passer for lokale instruktører, kan det også bli mulighet for klatring for de eldste, i 2010-kullet.

Når vi vet hvor viktig leir kan være for formingen av barns tro og valg av Jesus-etterfølgelse i eget liv, kan vi bare ane noe av de ringvirkningene slike dager kan få for barna. Det er ikke alltid så lett for barn/tweens å forstå det som formidles fra Guds ord, men når de opplever gode rollemodeller blant leirlederne sammen med god undervisning, og gamle og nye bekjenskaper – så skjer det ofte noe spesielt!

En studie viser at barn og ungdom som deltar på leir i barne- og ungdomsår, har over tre ganger så stor sannsynlighet for å fortsatt være kristne fem år etterpå – enn de barna som ikke deltok på leir (Sorensen, 2014). Det viser i det minste at leir kan være én av flere viktige faktorer i å bli grunnfestet i troen på Jesus.

Jeg vil derfor sterkt oppfordre til å være med å be for både deltakere og ledere!

*Kilde: Sorensen, Jacob. «The summer camp experience and faith formation of emerging adults.» Journal of Youth Ministry 13:1 (2014) 17-40.

Vil du være med å bety noe for barna?

Ta gjerne kontakt med undertegnede eller leirsjef Rina Husby dersom du kjenner på at du har lyst og kapasitet til å være med som leder – enten under årets leir 14.–17. august eller ved neste års sommerleir. Her er det virkelig en unik mulighet til å kunne bety noe for barna, og som kan gi ringvirkninger i Guds rike på både kort og lang sikt!

«Lær den unge den veien han skal gå! Så viker han ikke fra den når han blir gammel.» Ordspr22,6 (NB 88/07).

Takk for at dere er med og ber for årets leir!

Foto: Adobe Stock

Arkivfoto

Medvandring

Denne gangen handler fordypningssidene om medvandring. Morten Askjer er prest og erfaren sjelesørger. Her kan du lese hans tanker og erfaringer om hva medvandring kan være.

TEKST / MORTEN ASKJER

ENOK SOM LEVDE MED SIN GUD

«Enok vandret med Gud.» Det er omtrent alt vi vet om denne mannen som er nevnt tidlig i Bibelen. Men det lille som står, sier mye. Vi er barn av vår tid en i kultur hvor hastverket og jakten på det synlige og målbare er typiske trekk. Dette fører lett til at vi rømmer fra oss selv, hverandre og Gud.

En bok har den tiltalende tittel:

«Vandring med hvilepuls». Setningen klirrer godt i mine ører, og jeg ønsker å lære av folk som på befriende måte vandrer slik. Sett i bakspeilet er det lett å ane at jeg til tider har «løpt foran Gud» på en måte som ikke var klok bruk av tid og krefter. «Det enkle er ofte det beste», lyder reklamen for en butikkjede. Innerst inne vet vi at det er sant. Nøysomhet kan oppfattes som et bakstreversk og negativt ideal, men roten i ordet er «fornøyd». Det er lett å fatte at den som er fornøyd, har det bedre enn den som er misfornøyd. Jeg tror Enok levde et enklere og saktere liv enn meg – og kanskje han også var enda mer fornøyd? Likevel lar vi oss narre inn i stress og kav i forhold for å skaffe både penger og opplevelser.

BIBELGRUPPER

Det vårt kall som lokalmennigheter å være et gjenskin av Jesu nåde i levde liv. Jeg er prest i Bjerkely, en menighet med en del bibelgrupper. Størrelsen på menigheten gjør at den kan oppleves uoversiktlig, og det er en fare at noen kan føle seg ensomme blant mange. Fellesskapet kan av noen oppleves for stort for den nakne deling av tro, tvil og levde liv.

TO OG TO MEDVANDRERE

I Bjerkely menighet har vi veldig gode erfaringer med medvandring. Jeg spør den ene jeg kjenner om vedkommende kunne tenke seg å prøve en periode som medvandrer sammen med den andre jeg kjenner godt til. Alder og personlighet kan være svært ulik, men de jeg spør,

er alltid to av samme kjønn. Får jeg grønt lys, spør jeg den andre. Dersom begge ønsker, tilbyr jeg å arrangere et første treff mellom de to. I fortsettelsen kan de møtes i den enes hjem, på en kafé, i kirken eller gå en tur sammen.

PRAKTISKE ERFARINGER OG RÅD

Opplegget gjøres veldig tydelig og konkret på forhånd. Én gang hver tredje uke og én time hver gang. Begge har taushetsplikt om det som blir delt under medvandringen. Det bestemmes at dette i utgangspunktet skal vare et år. Ukehypighet, lengde den enkelte gang og rammen på et år er viktig. Dette fordi den ene kan oppleve medvandringen som veldig god, mens den andre part sitter med opplevelsen av noe som ble for mye eller for slitsomt og

Jeg har sett en rekke eksempler på at begge medvandrerne forteller at dette har blitt viktige hvileskjær i forhold til Gud, seg selv og andre mennesker.

derfor ønsker å sette punktum. Da er det mye bedre for begge med tydelige premisser på forhånd, som kan forhindre at noen pliktmessig holder liv i noe som tapper mer enn det gir. Jeg er tydelig på forhånd om at dersom den ene eller begge føler at dette ikke fungerer, er det en real og naturlig sak som de ikke skal ta som noe nederlag. Mine erfaringer med

slike medvandring er overaskende gode. Jeg har sett en rekke eksempler på at begge medvandrerne forteller at dette har blitt viktige hvileskjær i forhold til Gud, seg selv og andre mennesker. Et trygt sted å være seg selv å bli lyttet til av et medmenneske. Det er en tjeneste hvor folk får dele liv sammen, får be sammen og

sette ord på tanker og følelser. Begge får en tjeneste og begge får velsignelse av den det andre menneske er.

Mal 3,16a

De som frykter Herren, talte da sammen. Herren lyttet og hørte hva de sa. Hos ham ble det skrevet en minnebok.

Møter og gudstjenester i DELK 3. og 4. kvartal 2023

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenber-	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Nord	Jæren	Dato
02.07.2023	5.s. i treenighetstiden	Matt 7,15-20	BJH n		11.00	11.00		ER n	MA n			JaBy n	RA n					02.07.2023
09.07.2023	6.s. i treenighetstiden	Luk 5,1-11	11.00		X	MA n X	11.00		11.00		BBA n	JaBy n	RA n	MB n				09.07.2023
16.07.2023	7.s. i treenighetstiden	Luk 15,1-10	11.00		X		HVS n X		11.00*			BBA n	RA n	KHE n				16.07.2023
23.07.2023	8.s. i treenighetstiden	Matt 6,19-24	HVS n		UA nv X	X	X		FAF	OEng n		BBA n	11.00					23.07.2023
30.07.2023	9.s. i treenighetstiden	Matt 11,28-30	11.00		11.00	KHE			11.00			BBA n	RA n				OEng n	30.07.2023
06.08.2023	10.s. i treenighetstiden	Luk 5,27-32	11.00	MA n	11.00	PJ 10.00 *	11.00	ER n	AM n	11.00		11.00	BJH n					06.08.2023
13.08.2023	11.s. i treenighetstiden	Matt 23,37-39	KHE n		HVS	11.00	ER n	FAF n	11.00		JaBy n	MA n	11.00	MB n			11.00	13.08.2023
20.08.2023	12.s. i treenighetstiden	Matt 6,24-34	HVS n		11.00	PJ n	11.00	11.00	FAF	11.00		JaBy n	BJH n	MB n	AJ/BBA	HA n		20.08.2023
27.08.2023	13.s. i treenighetstiden	Matt 25,14-30	11.00		MA nv	11.00	ER n	11.00	11.00**			BBA n	BJH n	11.00			OEng n	27.08.2023
03.09.2023	Vingårdss./14.s. i treenighetst.	Matt 20,1-16	11.00		11.00	FAF	11.00	ER	PJ n	MA n		JaBy n	BJH n				OEng n	03.09.2023
10.09.2023	15.s. i treenighetstiden	Matt 5,38-48	HVS	MA n	11.00	11.00	AJ n	11.00	11.00		BA n	11.00	11.00	FAF n		HA *n		10.09.2023
17.09.2023	16.s. i treenighetstiden	Mark 7,31-37	11.00		MA *nv	ER n		PJ n	FAF	11.00		BBA n	BJH n	MB n	JaBy		OEng n	17.09.2023
24.09.2023	17.s. i treenighetstiden	Joh 11,17-29	HVS n *		11.00	11.00	ER n	11.00	11.00			BBA n	BJH n	11.00		JaBy n		24.09.2023
01.10.2023	18.s. i treenighetstiden	Matt 8,14-17	HVS n		MA	PJ 18.00	11.00	ER	FAF	OEng n		JaBy n	AJ n				OE n	01.10.2023
08.10.2023	19.s. i treenighetstiden	Matt 5,20-26	11.00		11.00	11.00			11.00		JaBy n	11.00	11.00	MB n		11.00		08.10.2023
15.10.2023	20.s. i treenighetstiden	Joh 11,1-5	HVS	MA n	11.00	11.00	11.00		11.00	OEng n		JaBy n	BJH n	11.00	BBA		11.00	15.10.2023
22.10.2023	21.s. i treenighetstiden	Matt 22,15-22	11.00		JaBy	PJ n	HA n	BBA n	FAF			11.00	RA n	MB n				22.10.2023
29.10.2023	Bots- og bønnedag	Luk 13,22-30	FAF sn		19.00	11.00		11.00	11.00			JaBy n	BJH sn	MB sn		HA sn	OEng n	29.10.2023
05.11.2023	Allehelgensdag	Matt 5,1-12	HVS n		MA nv	PJ	11.00	ER sn	FAF n			BBA n	BA n	MB n				05.11.2023
12.11.2023	24.s i treenighetstiden	Joh 6,63-69	11.00		11.00	11.00	ER sn	PJ n	OEng	11.00	JaBy n	11.00	BJH n	11.00		HA n	11.00	12.11.2023
19.11.2023	25.s i treenighetstiden	Mark 2,1-12	11.00		11.00	PJ	11.00	11.00	11.00			JaBy n	11.00		BBA		OEng n	19.11.2023
26.11.2023	Domssøndag/Kristi kongedag	Matt 25,31-46	AJ	HVS	MA nv	11.00		ER n	11.00	OEng n		BBA n	BJH n	MB n		HA n	FAF n	26.11.2023
03.12.2023	1.s.i adventstiden	Luk 4,16-22a	11.00		17.00	PJ n	ER n	11.00	FAF			JaBy n	MB/BJH n	HVS n		BA n		03.12.2023
10.12.2023	2.s.i adventstiden	Luk 21,27-36	HVS n		MA	11.00	11.00	ER n	11.00	11.00	BBA n	11.00	BJH n	11.00			11.00	10.12.2023
17.12.2023	3.s.i adventstiden	Luk 3,7-18	15.00			11.00	11.00	17.00	17.00			JaBy n	11.00	MB n	JaBy	HA n	OEng n	17.12.2023
24.12.2023	Julaften/4.s.i adventstiden	Luk 2,1-20	HVS		MA	PJ 15.00		ER 14.00	FAF 15.00	14.30								24.12.2023
25.12.2023	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS		PJ nv	RE n	ER n	MA n	FAF n	OEng n		BBA n	BJH n	MB n				25.12.2023
26.12.2023	2. juledag	Matt 10,16-22		BA n		11.00			11.00			JaBy n	BJH n				OEng n	26.12.2023
27.12.2023	3. juledag					PJ 18.15												
31.12.2023	Romjuls søndag/Nyttårsaften	Luk 2,36-38	11.00									11.00						31.12.2023

* Menighets-weekend på Solåsen Leirsted

* Menighets-weekend på Strand Leirsted

* På Karlsvika

* Sommerleir Fjordglimt

** Menighetstur Luksefjell kirke

* Gudstjeneste i Alta

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BBA	Benjamin Bjørnsen Anda
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
MA	Morten Askjer
MB	Mikael Bruun
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
RE	Rolf Ekenes
UA	Ulf Asp

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Natverd
sn – Skriftemål og nattverd

Prestene er på jobb følgende uker i sommer – 2023

Uke 26: BA, MA, PJ, ER, FAF, JaBy, BJH, MB
Uke 27: MA, ER, JaBy, MB, BBA
Uke 28: HVS, FAF, MB, BBA
Uke 29: HVS, OEng, BBA
Uke 30: OEng, HA, BBA
Uke 31: MA, PJ, ER, OEng, BJH, HA, BBA

Endringer kan forekomme.

Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

Beate er lærer, sangpedagog og ny rektor

Beate Fjelde Døvik er gift, har tre barn og er nylig ansatt som rektor på Bjerkely skole. Selv om hun er enebarn, har hun allikevel en bror. Bibellesing og andre bøker har vist henne at det er sant.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Beate forteller om boken «Gud og jeg er venner» av Kari Vinje. – Eksemplaret fra jeg var liten er helt fillete. Jeg kjente meg veldig igjen i fortellingen. Det var nesten litt meg hun skrev om. Siden Julie var enebarn og pappaen var mye vekke, var det veldig gjenkjennelig.

Selv om bøkene er gamle, tror ikke Beate Fjelde Døvik at bøkene til Kari Vinje er utdaterte. Hun sier at Kamilla og tyven-bøkene fungerer fremdeles, og en av lærerne på Bjerkely skole leste nylig «Mannen med arret» for barna, og det fungerte veldig bra.

Selv om Beate underviser en del fremdeles, har hun det siste halve året byttet kontor og sitter nå ved førersetet for den vesle skolen i Undrumsdal. Vi snakket litt om overgangen fra lærer og kollega til rektor og leder, men det ser det ut som om Beate har taklet veldig fint.

Hvorfor rektor?

– Jeg har alltid syntes det har vært spennende og gøy å drive god skole. Det å få være med å forme en skole og det pedagogiske arbeidet, synes jeg er viktig. Det var en av tingene som gjorde at jeg kjente lyst til å søke. Da stillingen ble utlyst i fjor, tenkte jeg

først ikke på å søke i det hele tatt. Så da noen spurte meg om jeg hadde tenkt på å søke, ble jeg veldig overrasket. Men det dukket opp tanker om at dette kunne være noe for meg, selv om jeg gikk mange runder med meg selv før jeg turte å sende søknaden.

Til høsten har Beate fullført ett årshjul i den nye jobben.

– Det er bratt læringskurve og mye jeg ikke kan enda, men det er spennende også, sier Beate med et smil.

– Morten prest her i kirken sier at de ansatte vil gi meg et nådens år. Jeg kan jo ikke svare for hvordan det er for dem, men det er selvsagt litt rart for meg. Jeg jobber fremdeles med å finne ut av hva det betyr å være leder i praksis.

Beate er godt kjent i både kirken og skolen på Bjerkely. Hun og Torgeir Døvik, som er administrasjonsleder på DELKs hovedkontor i samme bygg, er gift, og sammen har de tre gutter på 9, 11 og snart 14 år. Beate og Torgeir traff hverandre på Bibelskolen i Staffeldtsgate. Det var den første kristne skolen Beate gikk på.

Jesus som bror

– Jeg er vokst opp i Egersund. Min far jobbet i Santalmisjonen, og jeg

er døpt og konfirmert i Den norske kirke. Jeg var i barnekor i NMS og barneforening i NLM, så jeg føler litt at jeg er et misjonsorganisasjonsbarn. Jeg kjente stor tilknytning til «kjerka», men var mye på bedehuset.

– Jeg var nok et litt åndelig barn og tenkte mye på Jesus og hadde lyst til å lese Bibelen veldig tidlig. Som enebarn hang jeg meg litt opp i bildet av Jesus som bror. Jeg trengte en bror og kjente på en eller annen måte at jeg hadde det i Jesus.

– Da jeg var liten, leste moren min veldig mye Kari Vinje for meg. Og jeg tror at det har vært med å forme troen min kanskje mer enn jeg har skjont. Da jeg prøvde å lese det for mine barn, har ikke de vært like interessert, men jeg kjente igjen mitt eget gudsbilde i de bøkene.

Ungdomstiden

– Jeg gikk i en veldig fin ungdomsforening med kor og møter i helgene. Når jeg ser tilbake, har jeg sett at det har vært veldig trygt for meg å vokse opp i en luthersk sammenheng der det ikke har vært så mye fokus på alt man må gjøre. På videregående ble jeg kjent med flere fra mer karismatiske sammenhenger og kjente på følelsen av at jeg ikke

” ... jeg får ta imot troen som et lite barn. Jeg trenger å ha en litt naiv holdning til det og fokusere på Jesus.

fikk gjort nok eller var god nok for Jesus. Men slik var det ikke i min ungdomsforening.

– Jeg hadde kanskje blitt utslitt hvis jeg hadde blitt sterkt formet av den karismatiske formen. Energi-nivået var veldig høyt, mens jeg likte bedre, og trengte nok, mer ro. Men jeg var veldig opptatt av å være kristen som ungdom, og jeg hadde nok andre slagsider. Jeg var redd for å be feil, for eksempel, og var opptatt av å gjøre alle ting riktig. Det er fint å reflektere litt over dette, men jeg må og si at de andre fortalte om Jesus på en helt annen måte enn jeg kunne klare.

– Tenker du at alle de ulike menighetene ikke bare handler om teologi, men også om ulike personligheter?

– Det tror jeg. Jeg liker møtene, og jeg finner ro i liturgi og synes det er fint. Jeg er nok ganske trygghetssøkende. At det finnes liturgi som har vært brukt lenge og av mange, appellerer til meg på en måte. Så derfor er det kanskje ikke så rart at jeg havnet i DELK?

Det som holder

– Det er ingen hemmelighet at mange unge forlater menighetsliv og tro når de vokser opp. Hva er det som holder deg til troen?

Beate blir stille og tenker en stund før hun svarer.

– Troen er en veldig stor del av meg, og har vært det så lenge jeg kan huske. Jeg har aldri hatt noe ønske eller behov for å ta avstand fra den. Og så har jeg hatt noen opplevelser opp igjennom som har gjort at jeg tenker at dette må være sant.

– Det er viktig å gå i en menighet og være en del av et felleskap. Og nå som vi leser Årsbibelen, merker jeg at å være en del av et større felleskap som leser det samme som meg, betyr mye.

Bibelen på ett år

Beate leser Årsbibelen i år sammen med et hundretalls lesere fra Bjerkely, Granly, Moe, Skauen og sikkert flere steder. Å gå fra «Gud og jeg er venner» til 3. Mosebok er en ganske stor overgang.

” Da jeg fikk jobb på Bjerkely trivdes jeg veldig godt og hadde mer lyst til å jobbe i skolen.

– Hvordan opplever du det?
– I begynnelsen var det veldig spennende å se hvor mye flott og rart som skjedde. Men det er krevende å lese mosebøkene med alle lovene og reglene og kravene. For det stemmer ikke med mitt bilde av Gud. Han er ikke en Gud som straffer, eller dreper folk for at de ikke skal utøve negativ innflytelse på hans folk. Kan man egentlig forholde oss til slike krevende tekstene?

– For min del må jeg tenke at jeg får ta imot troen som et lite barn. Jeg trenger å ha en litt naiv holdning til det og fokusere på Jesus. For hvis jeg problematiserer for mye, og det kan jeg fort gjøre, da blir det vanskelig å tro.

Sang og kristen skole

Beate er glad i lese bøker. Gjerne som lydbok når hun går på tur for seg selv. Hun er også veldig glad i å jobbe i hagen. Den må være litt vill, men vakker, sier hun. Hun er sangpedagog og har jobbet på musikksskole før hun begynte på Bjerkely.

– Jeg får ikke brukt det så mye nå, men vi har jo familiekolet her i kirken! Å jobbe som sangpedagog er veldig gøy, men det er vanskelig å få jobber. Du må være frampå og skape din egen arbeidsplass, og det orket jeg ikke over tid. Da jeg fikk jobb på Bjerkely, trivdes jeg veldig godt og hadde mer lyst til å jobbe i skolen.

– Hvordan opplevde du å starte å jobbe på en kristen skole?

– Bjerkely var et flott sted å komme til. Gjennom å jobbe der har jeg blitt opptatt av de kristne skolenes plass i samfunnet, og jeg tror at våre skoler har vært og

er et livsnødvendig alternativ for noen elever. Det er viktig at vi som jobber på skolene og er med i menighetene, jobber for å løfte fram skolenes samfunnsbidrag og snakke skolene våre opp. Vi har en viktig oppgave, og vi må kjempe for retten vår til å utføre den.

– Målet med undervisningen er jo blant annet at barna skal bevare troen, og ikke bare formidle teori. Det er veldig fint. Man må bare passe på at det ikke blir for mye

slik at de går helt lei. Vi må passe oss for at ikke kristendom blir en sånn skoleting som blir i samme boksen som de andre fagene som elevene ofte kan synes er mer eller mindre vanskelig og noe en må gjennom.

– Jeg var på et kurs en gang hvor en sa at det var viktig at kristendomsundervisningen er en oase. Et pusterom. Jeg vet ikke helt om vi får det til alltid, men det er i alle fall et mål.

– Hvilke bibelhistorier er viktig for deg?

– Fortellingen om Hagar som plutselig er helt alene i verden, og så sier hun når hun møter Gud: «Du er en gud som ser meg.» Det ønsker jeg at alle skal få oppleve på et vis. Både elever og foreldre. Jeg tror han er slik for meg også. Det er ikke noe Gud ikke har sett før. Han er ikke redd for det som går i stykker. Det prøver jeg å holde fast i.

Når rektor også er lærer med undervisning, blir hun kjent med elevene på en ekstra god måte.

Godhetsuke på Bjerkely

I uke 12 markerte vi godhetsuke på Bjerkely skole. Edel Solberg Skoland, en av lærerne våre, er primus motor for dette. Hvordan kan vi være gode mot hverandre? Edel hadde mange forslag som hun delte med oss andre. Hva med godhetsbingo eller å lage hyggelige kort? Kan man spre godhet gjennom lek eller kanskje gjennom bønn?

TEKST / BEATE FJELDE DØVIK

Elevene i 6.-7. klasse hengte opp plakater med gode ord og bibelvers på hele skolen, og i klassene snakket vi om hva godhet er og hvordan vi kan være gode mot andre.

Elevene kunne finne komplimenter og oppmuntrende ord som hang på veggen i klasserommet og gi det videre til noen som fortjente eller trengte det. Noen av klassene hadde «hemmelig venn» denne uka, og elevene var kjempeflinke til å gi hverandre hyggelige lapper og små gaver.

Mandag spiste alle elevene lunsj sammen i foajeen i kirka. Tirsdag ble det servert nystekte sveler ute i skolegården i storefri, og fredag ble det fyr i bålpanna slik at alle elevene fikk varm kakao. Det var lett å merke at det var godhetsuke på skolen. Kanskje spredte godheten seg videre blant barn og voksne. Kanskje merket til og med familiene hjemme noe av den godheten som ble delt på skolen denne uka? Hva skjer når vi møter godhet? Vi tror at det smitter og at den som møter godhet, får lyst til å vise godhet til andre. Dette er viktige saker, og vi må huske på det resten av året også. «Vi skal høste det vi sår», sa Edel, så herved er oppfordringen til å så litt godhet gitt til alle som leser dette. Lykke til!

Foto: Bjerkely skole

Edel ordner kakao til elevene.

Felles lunsj er en viktig del av godhetsuka.

Nadine og Julia setter stor pris på kakao i storefri.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Ressurser om dåp og nattverd

Trosformidlingskomiteen har utviklet ressurser om dåp og nattverd. På delk.no/ressursbank ligger dette som temasider, PowerPoint og brosjyrer. De er tenkt brukt både i skole og menighet. Terje Simonsen har skrevet tekstene, og Erling Ranrud har laget illustrasjonene. Utgangspunktet for arbeidet var en brosjyre om nattverden som Moe menighet har hatt i flere år. Trosformidlingskomiteen så at den kunne være fin å bruke for flere menigheter – og skolene. Etter hvert kom også ideen om å lage tilsvarende om dåp, og utvide med nettside og PowerPoint. Brosjyrene blir nok også å finne i infohyllene i mange DELK-kirker.

Partnerskapsavtale med NLA Høgskolen

DELKs skoler har i vår inngått en treårig partnerskapsavtale med NLA Høgskolen. Temaet for samarbeidet skal være synliggjøring av egenart i møte med læreplan, undervisningspraksis og vurderingsarbeid. NLA har et nytt studieemne som heter kristent livssyn og ulike skolefag. Dette vil være sentralt i samarbeidet, og vi legger opp til at alle lærerne skal få skolerling i dette. Til dette tiltaket har vi søkt og fått tilsagn om statlige midler til desentralisert kompetanseutvikling.

Kroppens teologi

Organisasjonen Tro og medier leder en tverrkirkelig arbeidsgruppe om «kroppens teologi». Visjonen for dette arbeidet er å se kristne i kommende generasjoner som tror, lever og formidler Guds gode historie om kjønn, seksualitet og menneskesyn, forankret i Bibelen. Målet er å utarbeide en strategi for de neste ti årene på hvordan vi sammen kan påvirke kommende generasjoner med en bibelsk forståelse av kjønn, seksualitet og kristent menneskesyn. Fokus er på hjem, menigheter og kristne friskoler. DELK er ikke med i arbeidsgruppa, men bidrar med vurdering av ressurser for kristne friskoler.

• Spørsmål om sommeren •

Denne gangen på barne- og familiesidene har vi fått to fine sommertegninger. Vi har også spurt elever i 5. og 6. klasse på Skauen skole om hva de skal gjøre i sommer.

AV / SOLVEIG HVALE BREDVEI

Ella 5. klasse

- Hva gleder du deg mest til i sommer?
- Bade på stranda.
- Skal du på leir?
- Ja, på Knattholmen og på Camp Kollmyr.
- Om du skulle glede noen i sommer, hva ville du gjort?
- Gi en gave.

Greger 5. klasse

- Hva gleder du deg mest til i sommer?
- Være på hytta.
- Skal du på leir?
- Ja, jeg skal på Knattholmen.
- Om du skulle glede noen i sommer, hva ville du gjort?
- Spilt fotball med dem.

Hedvig 5. klasse

- Hva gleder du deg mest til i sommer?
- Bade.
- Skal du på leir?
- Kanskje på Knattholmen.
- Om du skulle glede noen i sommer, hva ville du gjort?
- Gi en klem.

Daniel 6. klasse

- Hva gleder du deg mest til i sommer?
- Leir.
- Skal du på leir?
- Ja.
- Om du skulle glede noen i sommer, hva ville du gjort?
- Spurt lillebror om å spille fotball.

Signe Isabel 6. klasse

- Hva gleder du deg mest til i sommer?
- Bade og spise is og være i Spania.
- Skal du på leir?
- Ja på Camp Kollmyr.
- Om du skulle glede noen i sommer, hva ville du gjort?
- Lekt bibliotek med lillesøstera mi.

Quiz

- 1 I hvilken måned har voksne som regel sommerferie?
- 2 Hvilken merkedag feirer vi 23. juni, da det er vanlig å tenne et stort bål?
- 3 Fullfør verset: "Be, så skal du få ..."
- 4 Hva heter stedet der Delk arrangerer leir for 4.-til 7.klasse på Østlandet i sommer?
- 5 Hva kalles en liten båt som har årer i stedet for motor?
- 6 Hvem ble kastet i løvehulen?
- 7 Hva slags bær spiser vi nordmenn ekstra mye av om sommeren, spesielt i juli?
- 8 Hvor mange bøker er det i Bibelen?
- 9 Ved hvilket klokkeslett står sola høyest på himmelen om sommeren
- 10 Hvordan fikk de blinde på Jesu tid tak i penger til mat?

- Fast:
1. Juli
  2. Sankthans
  3. Let, så skal dere finne
  4. Knattholmen
  5. En robåt
  6. Daniel
  7. Jordbær
  8. 66
  9. Omtrent kl 13
  10. De tigger

AV / KARI FYLKENES SEMB

LES FOR BARNA

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Da Brun og Grå så et under og hørte et bulder på pinsedag!

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

De to små musene Brun og Grå satt under bordet slik de pleide og spiste smuler. Etter at de hadde sett Jesus stå opp fra de døde, hadde de fulgt nøye med på hva disiplene til Jesus gjorde. Det hadde egentlig ikke vært så spennende. Det så ikke ut som om disiplene gjorde så mye.

Brun og Grå fulgte mest med på hvor Peter var. Det så ut som om han var lederen. «Hvorfor er det Peter som er leder?» sa Brun. «Jeg vet ikke helt», svarte Grå, «kanskje det

er fordi han har det tøffeste skjegget?» «Han er i alle fall ikke alltid den tøffeste», fortsatte Brun. «Noen ganger har jeg sett ham sitte alene for seg selv og si: Hvor er du Gud? Hva skal vi gjøre nå?» «Jeg tror han er ganske bekymret», sa Grå.

Denne dagen var ikke Peter alene. Det var den store pinsefesten, og Jerusalem var full av folk. «Det er det jeg pleier å si», sa Brun. «Det er alltid masse mat å finne når det er høytid!» Peter og en stor flokk

disipler var samlet i et hus midt i byen. De snakket om Jesus som var reist opp til Himmelen, og at Jesus hadde lovet dem at det skulle skje noe spesielt. De skulle bli utrustet med kraft fra det høye! «Hvem er det som skal få kraftfor i høyet?», sa Grå.

Plutselig hørte musene et stort bulder, som et tordendrønn. Men de skjønnte ikke om brakket var inne i huset, eller over huset, eller høyt oppe i himmelen. Det buldret og brakket overalt! Og like etter begynte det å blåse en kraftig vind. Inne i huset! Brun og Grå løp og gjemte seg i det lille musehullet ved vinduskarmen. Derfra kunne de se hele det store rommet.

Peter reiste seg, lukket øynene, og løftet armene mot himmelen. Noen sto, noen satt, men det var som om det lyste av ansiktene til alle

sammen. Vinden fikk hår og kjortler og skjegget til Peter til å danse.

Vinden i huset var det første underet musene så den dagen, men det skulle komme mer! Musene så at Johannes åpnet øyene og smilte. Han hadde ikke noe skjegg i det hele tatt, og han strålte! Det samme gjorde Maria, og den andre Maria, og til slutt hadde alle som var i rommet, åpnet øynene, og ingen sa noe, men alle så glade ut.

Peters bekymrede rynker var helt borte, og nå kom det andre underet. Rommet ble fullt av små ildtunger! Små bålflammer som svevet omkring! Vinden stilnet, men ildtungene stoppet like over hodene på alle som var der. Og Peter sa: «Kraft fra det høye, så det var det du mente, Jesus, Den hellige ånd er hos oss!»

Ilden forsvant like fort og lett som vinden. Men nå var Den hellige ånd hos og i hver enkelt! Maria åpnet vinduene og døren, og alle begynte å snakke til folkene på gaten. De fortalte om Jesus, at han var stått opp fra de døde, og at Jesus var med dem med sin ånd!

Og nå skjedde det tredje underet. Selv om det var mennesker fra mange forskjellige land ute i gaten, forsto alle hva som ble sagt! Disiplene snakket nye språk! De to musene lo litt for seg selv. «Jeg er glad for at de ikke skjønner hva vi sier», sa Brun. «Ja, for ingen ville tro oss hvis vi fortalte hva vi har sett», sa Grå. «Ikke vær så sikker på det», sa Brun. «Det er i alle fall mange folk på gaten som tror på det disiplene forteller dem. Bare se der. Det er sikkert mere enn tusen!»

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA HUSBY

Jesu gode håndtering av ulike mennesker

Jesus er vårt forbilde på mange områder. De siste to årene har jeg fått lære enda mer om noe Jesus praktiserte mye, selv om han aldri brukte ordet. Sjelesorg. Jeg har nylig avsluttet svensk-norsk sjelesorgutdanning. Et toårig kurs fordelt over fire uker på Modum og Marienborg utenfor Stockholm. Der har jeg og en gjeng prester og diakoner fordypet oss i sjelesorgfaget.

Egentlig burde vi si sjeleomsorg, forresten. Det er et mer talende begrep. En av artiklene vi brukte, pekte på Jesu gode håndtering av ulike mennesker i ulike situasjoner. Jeg vil prøve å gjengi den kort her.

Da den rike unge mannen spurte Jesus, på en kanskje innsmigrende måte: «Mester, hva skal jeg gjøre for å arve det evige liv?» lot ikke Jesus seg smigre av fin tiltale. Svaret Jesus ga, var vanskelig, brutalt og livsforvandlende: «Selv alt du eier og gi det til de fattige.» Selv om mannen ikke likte dette, firte ikke Jesus på kravene, men han fikk inderlig medfølelse med ham da mannen gikk bedrøvet bort.

En annen gang fikk Jesus en kroppslig reaksjon på en blødende kvinnes berøring av kappen hans. Det gikk en skjelving gjennom ham. Kvinnen ble frisk. Jesus lot seg fysisk berøre, og han gikk inn i menneskemøtet med hele seg.

Siste eksemplet som blir belyst i artikkelen, er den barmhjertige samaritanen. Samaritanen var den eneste som brydde seg om den sårede mannen langs veien. Han forbandt ham og tok ham med til et herberge. Her overløt samaritanen den skadede mannen til vertshuseieren, betalte for pleien og gikk videre.

Sjeleomsorgsamtaler kan foregå i et lukket rom, til en avtalt tid, men jeg vil påstå at mange samtaler skjer spontant midt i hverdagen. Kanskje er nettopp du en som folk betror seg til. Man trenger ikke være en prest eller diakon for å snakke med folk, ei heller å vise sjeleomsorg for andre. Med disse ordene vil jeg oppmuntre til å huske Jesu forbilledlige måte å møte mennesker på. Han involverte seg, både følelsesmessig og fysisk, han brydde seg og tok seg av mennesker selv. Når tiden var inne, overløt han til andre å ta over omsorgen. Samtidig trakk han seg tilbake for å samle krefter.

Artiklene jeg henviser til, er skrevet av Gunnar Fagerli, og heter «Jeg kjente at en kraft gikk ut av meg. Refleksjoner om samspillet mellom nærhet og distanse».

Trente på å bli gode ledere

Fredag 28. april troppet 9 tapre ungdommer opp på Bjerkely for å være med på Følg meg. Dette er den nyoppstartede disippeltreningen i DELK Ungs regi. Her får ungdommene undervisning om det å ha tjenester i menighet og ungdomsarbeid, og de får øve seg på å bli gode ledere.

TEKST OG FOTO / EMIL SIMONSEN

De er den andre samlingen med Følg meg, og det var en svært god helg. Denne gangen fikk ungdommene undervisning om sårbarhet og makt. Morten Askjer underviste fredag kveld om det å tørre å være sårbar som leder. Det er viktig å kunne vise seg som et feilbarlig menneske, for har en kun på maska og bare viser seg fra sine gode sider, vil det opprettes avstand til de som hører på og vet med seg selv at de ikke er perfekte. En kan også fort bli arrogant og se ned på andre om en ikke tør å være sårbar.

Morgenen etter kom Karin Heum fra KSO (koordineringsgruppe for seksuelle overgrepssaker) og snakket om en leders rolle for å hindre seksuelle krenkelser. Ungdommene ble bevisstgjort på DELKs nulltoleranse for seksuelle overgrep og fikk tenke gjennom hva som er greit og ikke som leder på en leir. Det er alltid den som har mest makt, som er ansvarlig for å opptre på en måte som skaper trygghet for alle.

Lørdag ettermiddag fikk ungdommene en innføring i hvordan et styre fungerer av Egil og Rina Husby. Hvordan er maktfordelinga, og hvilket ansvar har man når man sitter i et styre? Det er faktisk styret som har makten over daglig leder og skal sørge for at den gjør oppgavene sine. Dermed gjelder det å tørre å ha meninger og utfordre lederskapet, for da får man et godt styre.

Trygt fellesskap

Det er godt å være på en leir der det ikke er så mange, for da får man et tett og trygt fellesskap. Siden det var en såpass liten gruppe, var det ikke behov for å dele opp i mindre grupper for å snakke og reflektere i undervisningen. Dermed ble det veldig gode samtaler om grensesetting, maktbruk og åpenhet. Å kunne dele tanker og synspunkter om slike vanskelige og ubehagelige ting,

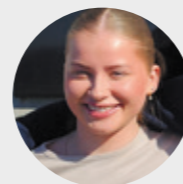
danner modne sinn hos leder-spirene. Når disse ungdommene, som kommer til å være forbilder og påvirke de yngre, får et så tett bånd, vil dette også smitte videre til det større fellesskapet. Slik kan hele DELKs ungdomsarbeid bli en trygg arena for unge å tilbringe sin ungdomstid, og vi får ledere til vårt kirkesamfunn med god trening i å snakke med og veilede de unge.

Unge møter menighet

Det blir sterke møter mellom ungdom og menighet når de får bidra og være synlige på søndagene. For menigheten betyr det mye å se ungdommer som vil være disipler av Jesus. En kirke er avhengig av nye generasjoner om den ikke skal dø ut, og da er det veldig oppbyggelig å se unge mennesker som vil være med i Guds rike. For ungdommene betyr det mye å bli inkludert i forberedelse av en gudstjeneste og bruke sine nådegaver til oppbyggelse for andre. Å få ansvar og oppgaver er noe ungdommene trenger, og det er godt for dem å kunne utøve sin tro på denne måten. Derfor er disippeltrening viktig – da får de unge opplæring og utrustning til å utføre slike tjenester til beriking og stadfestelse av andres og egen tro. Vær med og be om at Gud må kalle flere unge til tjeneste i sitt rike!

Fire på «Følg meg»

1. Hvorfor valgte du å komme?
2. Hva er det beste med «Følg meg»?
3. Hva kommer du til å ta med deg fra «Følg meg»?

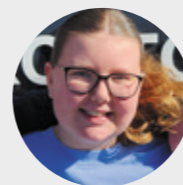
Thomine Varhaug

1. Jeg synes det er kjekt å ha ledertrening fordi jeg er på en del leirer, og fordi dette er en leir for meg.
2. Det sosiale.
3. Erfaringen jeg får som leder og relasjonene vi har bygd.

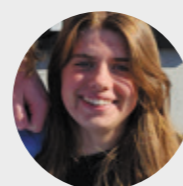
Jonas Hvale Gautestad

1. Jeg er interessert i å være leder og å lære andre om Gud. Det er også fint å lære mer selv om Gud.
2. Fellesskapet. Og det å lære sammen med gode venner.
3. Jeg kommer til å ta med meg foredragene inn når jeg er leder. Særlig det med å ikke se på andre som mindreverdige når de ikke er ledere. Og dette med å ikke misbruke makt.

Hannah Bjørntvedt

1. På grunn av folka. Også vil jeg bli en bedre leder. Jeg ser for meg en fremtid som litt leder her og der.
2. Folka.
3. Grenser til andre. Dette er viktig å sette for din egen og andres del.

Aurora Husby

1. Fordi det er leir – jeg elsker leir! Mamma har alltid vært leder, og jeg vil også være med som leder.
2. At det ikke bare er teori. Men vi har workshops og får delta i kirka. Vi får bruke det vi lærer.
3. Bønnestund og stilletid, og det åpne fellesskapet vi har hatt. Det har vært fint med så mye åpenhet i samtalen til undervisninga.

KVITSUND

2023

27. JUNI-I. JULI

Tema
Slangeknuseren

Innhold:

Bli med på ungdomsleir på Kvitsund i sommer! Tirsdag til lørdag i uke 26 arrangerer DELK Ung leir for ungdommer fra 8.klasse og oppover. Her blir det bibel-timer og møter, aktiviteter og underholdning. En uke med Jesus og gode venner. Temaet for leiren er «Slangeknuseren». Det er på bakgrunnen av profetien om Jesus som vi finner i 1. Mos 3,15. Bli med på en vandring gjennom Det gamle testamentet for å finne skatter som lærer oss bedre hvem Jesus er, og utforsk hvordan Jesus er svaret på alle Guds løfter! Vi skal se hvordan Gud forbereder Israel på å ta imot en helt som skal ha tittelen Messias – Den Salvete. Dette blir en spennende vandring der vi skal oppdage at Det gamle testamentet også er viktig for oss kristne. Kanskje det ikke er så skummelt likevel?

Aktiviteter:

Sammen på leir skal vi også bruke den kroppen Gud ga oss til å være aktive og ha det gøy sammen. I mange deilige varmegrader skal vi spille volleyball, fotball, frisbeegolf, sjakk, padle kano, gå tur osv. Alle får mulighet til å ønske seg den aktiviteten de har lyst til, så settes det opp lister for dagen. Dette er gode måter å bli bedre kjent med hverandre på!

Misjonale menighetsplanting

SENDT Konferansen 2023 i regi av nettverket SENDT Norge (tidligere DAWN) ble arrangert i Bergen 16.–18. mars. 13 ulike misjonsorganisasjoner og kirkesamfunn står bak SENDT Norge. DELK er én av dem. SENDT Norge bygger på Lausannepakten.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Grunnen til at SENDT Norge ønsker å inspirere til å plante nye menigheter, er «først og fremst fordi Jesus kalte oss til å gå ut i hele verden og dele evangeliet, døpe og lære» (sitat fra hjemmesidene til SENDT Norge).

SENDT Konferansen 2023 er over. Det var en mektig opplevelse å delta på en konferanse med et veldig sterkt fokus på Jesus og på misjon der jeg med mine 50 år var med på å trekke gjennomsnittsalderen ganske kraftig opp. I forkant av konferansen ble det budsjettert med at 20 % av deltakerne ville få studentrabatt, men det endte opp med at 50 % fikk det. Dermed gikk konferansen med et stort underskudd – til stormende jubel fra «den eldre garde» på konferansen. Det er gode grunner til å takke Gud når mange unge mennesker som er hengitt til Jesus, samles for å inspireres til misjonsarbeid i byer og bygder i det sekulariserte og post-kristne Norge!

Hvordan blir det egentlig når 13 ulike sammenhenger (6 av disse er lutherske) skal lage en konferanse om menighetsplanting sammen? Innspillene, vitnesbyrdene og talene var naturlig nok preget av den konfesjonelle bakgrunnen til hver enkelt, så ingen av de 13 kunne si at

«alt på konferansen er akkurat som vi ville gjort det selv i vårt eget kirkesamfunn». Samtidig ble det tydelig at i møte med de flere millioner mennesker – bare i Norge – som ikke fant veien til en kristen samling verken denne søndagen eller forrige søndag, så deler vi veldig mye: Vi er grepet av Jesus og ønsker så inderlig at flere – også i Norge – skal oppdage hvem Jesus er og bli frelst!

Men blir det ikke mye herlighetsteologi av å samle så mange forskjellige kristne på en konferanse?

Relativt tidlig å konferansen ble den myten tatt tak i og lagt død – på en direkte og usminket måte. Ikke alle menighetsplanter overlever. Menighetsplanten Koinonia på Løren i Oslo levde i bare sju år. For de som var med å starte opp, ble dette et nederlag. Riktignok kom det en del studenter fra Misjonssambandets skole på Fjellhaug for å delta i Koinonia, men den selvkritiske evalueringen fra scenen var at menighetsplanten aldri fikk kontakt med lokalmiljøet på Løren.

Når kallet til å flytte et sted – navn på steder i Norge ble nevnt – for å plante nye menigheter, ble formidlet på konferansen, så ble

omkostningene tydelig understreket. Det nærmet seg sjangeren «misjonsforkynnelse fra tiden rundt da 1800-tallet gikk over til 1900-tallet», den gang de misjonærene som ble sendt ut til Afrika og Asia, langt fra alltid kunne forvente å kunne vende tilbake. Er Jesus viktig og avgjørende og den eneste Frelseren, så er ikke dette unaturlige omkostninger.

Da spørsmålet lød i salen om det var noen som kjente på et kall til på noen måte å delta i en menighetsplanting i Norge, så var det mange 20-åringer som reiste seg. Virkelig mange.

Rett etterpå kom formaningen til alle de som styrer pengesekkene i disse 13 sammenhengene: Dette må få konsekvenser for budsjettene – allerede fra 2024!

Men er det så sikkert at menighetsplanting er misjon på ordentlig da?

Jeg har hørt ganske mange ganger i DELK at «Menighetsplanting er jo ikke misjon». Hvis vi ser på de menighetsplantene vi har og har hatt i DELK de siste drøye 20 årene, er det kanskje ikke så veldig mange helt sekulære nordmenn eller mennesker fra andre religioner som har kommet til en levende tro på Jesus hos oss. Men noen er det.

Foto: Sendt Norge

Statistikken for menighetsplanter i Norge er at 11 % av de som deltar i nye planter/menigheter, ikke var Jesus-troende før de kom med. 36 % hadde en tro, men var kirkepassive i minst 12 måneder før de ble med i den unge planten/menigheten. Vi snakker da om 47 % som ikke hadde tilhørt et gudstjenestefelleskap hvis det ikke var for den nye planten.

Det ligger i «konseptet menighetsplante» at den må være misjonale for ikke å dette sammen. I en spinkel og skjør menighetsplante er det lettere å huske at det ikke

Foto: Sendt Norge

er kirka som har en misjon, men at det er Guds misjon som har en kirke. En etablert menighet som har eksistert i 100 år, kan lettere falle for fristelsen til å gå over i «driftsmodus» og/eller bli «et sted for biologisk slektstreff». Tilgjengelig statistikk viser at de aller fleste som blir vunnet for Jesus i en menighet, blir vunnet de 15 første årene av menighetens liv.

Slik jeg kjenner DELKs plantehistorie, har vi ikke en så høy andel nye troende hos oss som gjennomsnittet hos norske menighetsplanter de 15 siste årene. Det finnes gode grunner til at vi må gjøre noen av de samme analysene hos oss i DELK, som de som ble gjort etter at menighetsplanten Koinonia på Løren ble nedlagt.

I bunn og grunn trenger vi likevel ikke å være så veldig nyskapende, for vi vet fra det våre egne utsendinger forteller oss – fra Nord-Afrika, Japan, Sentral-Asia osv. – at menneskers åndelige reise mot levende tro på Jesus Kristus vanligvis ikke begynner med at de leste på nettsidene hvilken dato og hvilket klokkeslett det var gudstjeneste. Samtalene med kristne medmennesker – fordi de er naboer, arbeidskollegaer, lekekamerater i parken, gjester hos noen i løpet av ramadan eller i hvilken sosial setting som helst – varer ofte i flere år før konseptet «gudstjeneste» blir aktuelt.

Menighetsplanting i Norge handler dypest sett om akkurat det samme som det de misjonærene vi sender ut fra DELK til fjerne himmelstrøk driver med. Misjonsmarken er oss nærmere enn vi mange ganger tør å ta inn over oss. Dette siste ble for meg hovedinnsikten fra SENDT Konferansen 2023.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Signe Paulsen Ripegut, Oslo	23.10.22	09.02.23	Ryenberget
Edvard Webb Aamodt, Borgen	29.11.22	12.03.23	Ryenberget
Maria Johanne Gusland, Alta	28.01.23	12.03.23	DELK Nord
Evelyn Konstanse Sørenes, Kristiansand	10.02.23	30.04.23	Kristiansand
Isak Døsjeland, Undheim	28.03.23	30.04.23	Jæren

Andre innmeldte: 12

Døde	Født	Død	Menighet
Roar Stokke, Andebu	1969	11.02.23	Bjerkely
Astrid Fosse Baksaas, Skien	1923	26.02.23	Telemark
Peter Schmidt, Kristiansand	1973	09.03.23	Kristiansand
Marit Thorjussen, Horten	1953	11.03.23	Horten
Ida Elisabeth Kobro Faksvåg, Kristiansand	1935	25.03.23	Kristiansand
Lillian Anette Eiken, Tønsberg	1928	24.04.23	Granly

Antall utmeldte: 5

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra samarbeidsrådet 25. mars 2023

Samarbeidsrådet (SR) var samlet i Granly kirke der sakene var Diakoniarbeid i DELK, Evaluering av bladet Underveis, Forvaltning, bærekraft og miljø, samt Samarbeidsrådet og menighetene. Det var lagt opp til samtaler, der administrasjonen og hovedstyret følger opp innspill i sitt videre arbeid.

Kort fra hovedstyret 14. mars 2023

- Årlig møte med ungdomsrådet og DELK Ung.
- Årsregnskapet for 2022 med et overskudd på kr 245 000 ble godkjent.
- Benjamin B. Anda ansatt i 100 % stilling som prest i Bergen menighet fra 1. juli 2023.
- Oppdaterte regler for valg av tilsynsmann ble godkjent. Endringene er som en konsekvens av vedtak i GF 2021.
- Oppstart av nytt tilsynsmannsvalg legges til tidlig høst 2023. Perioden til Bertil Andersson går ut sommeren 2024.
- Generalforsamlingen 2024 skal avholdes høsten 2024.

Kort fra hovedstyret 21.–22. april 2023

- Oppfølging av saker fra samarbeidsrådet.
- Evaluering av bladet Underveis. Kostnadene øker og inntektene går noe ned. Hovedstyret ønsker å fortsette med Underveis som et fysisk kirkeblad med fire utgaver i året, men ber administrasjonen arbeide videre med økonomien.
- Årsmeldingene fra menighetene gjennomgått.
- Årlig arbeid med hovedstyrets handlingsplan.
- Drøfting om DELKs relevans og samfunnsoppdrag.
- Styrets årlige evaluering av styrets arbeid.

Torgeir Døvik 05.05.23

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps #574554 – DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. preste-tjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med skattefradrag: 3000 24 91210
– uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
DELK Nord menighet: 4750 73 13201
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Jæren menighet DELK: 3000 52 01612
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Har du flyttet?

Husk å melde om
adresseendring Underveis,
epost: abonnement@delk.no

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad
E-post: hvs@delk.no
Telefon: 92 29 31 06
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste
Ulf Asp, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian H, diakon

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskoole.no

Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia
E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no
Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlaup@gmail.com
Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS.
khe@delk.no

SANKTHANSSTEVNET 2023

17.-18. JUNI / SANDEFJORD, TORP KONFERANSESENTER

VÅR FART HIMMELEN

Ungdomsmøte
Barnefestival
Bibeltimer
Samling for storfamilien
Gudstjeneste
Misjonsmøte
Fotball og volleyball
Olabil-løp
Mingleplasser for ungdom
Kiosk og matservering
Grilling
Camping i telt

SANKTHANSORMEN

barnefestival

Velkommen til Sankthansormen

Felles oppstart lørdag kl. 10.00

Sang og undervisning / Familiemøte /

Hoppeslott / «Capture the flag» / Ansiktsmaling

DELK

SE HELE PROGRAMMET PÅ WWW.DELK.NO/STEVNE